

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев 2298/2019
06.11.2019. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Јасминке Станојевић, председника већа, Бисерке Живановић и Зоране Делибашић, чланова већа, у парници тужилаца АА, ББ и ВВ, сви из ..., чији је пуномоћник Горан Топић, адвокат из ..., против тужених ГГ из ..., чији је пуномоћник Петар Бобан, адвокат из ... ДД, ЋЋ, ЕЕ и ЖЖ, сви из ..., чији је пуномоћник Владимир Грујић, адвокат из ... и ЗЗ из ..., чији је пуномоћник Владимир Грујић, адвокат из ..., ради утврђења, одлучујући о ревизији тужених ЖЖ и ЗЗ, изјављеној против пресуде Апелационог суда у Новом Саду Гж 163/2018 од 06.09.2018. године, у седници од 06.11.2019. године, донео је

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ као неоснована ревизија тужених ЖЖ и ЗЗ, изјављена против пресуде Апелационог суда у Новом Саду Гж 163/2018 од 06.09.2018. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Новом Саду П 5917/2014 од 13.01.2017. године, ставом првим изреке, делимично је усвојен примарни захтев тужилаца и утврђено да је тужилац АА по правном основу градње искључиви власник (држалац) породичне стамбене зграде на парцели .. КО ..., да је тужилац ББ по правном основу градње искључиви власник (држалац) породичне стамбене зграде на парцели .. КО ... и да је тужилац ВВ по правном основу градње искључиви власник (држалац) породичне стамбене зграде на парцели .., све непокретности уписане у лист непокретности .. КО ..., што су тужени обавезани да признају и трпе упис тужилаца у катастарску евиденцију. Ставом другим изреке одбијен је део примарног тужбеног захтева да се утврди да је тужилац АА власник парцеле .. КО ..., и то земљиште под зградом и њива пете класе, и сувласник са $\frac{1}{2}$ идеалног дела парцеле .. КО ..., њива пете класе; да је тужилац ББ власник катастарске парцеле .. КО ... и то земљиште под зградом, и њива пете класе, и сувласник са $\frac{1}{2}$ идеалног дела парцеле .. КО ..., њива пете класе; да је тужилац ВВ власник катастарске парцеле .. КО ..., земљиште под зградом, њива пете класе и сувласник са 66/238 дела парцеле .. КО ..., њива пете класе, све непокретности уписане у лист непокретности .. КО ..., што би тужени били дужни признати и трпети упис тужилаца у катастарску евиденцију. Ставом трећим изреке, одбијен је као неоснован евентуални тужбени захтев тужилаца да се одреди развргнуће имовинске заједнице на непокретностима у листу непокретности .. КО ..., на начин описан овим делом изреке. Ставом четвртим изреке, одређено је да свака странка сноси своје трошкове поступка.

Пресудом Апелационог суда у Новом Саду Гж 163/2018 од 06.09.2018. године, одбијена је као неоснована жалба тужених ЖЖ и ЗЗ и потврђена првостепена пресуда у делу којим је усвојен примарни тужбени захтев тужилаца. Жалба тужилаца је усвојена и првостепена пресуда преиначена у делу којим је одбијен примарни тужбени захтев, тако што је утврђено да је тужилац АА власник катастарске парцеле .. КО ..., земљиште под зградом и њива пете класе, и сувласник са $\frac{1}{2}$ идеалног дела парцеле .. КО ..., њива пете класе; да је тужилац ББ власник парцеле .. КО ..., земљиште под зградом и њива пете класе и сувласник са $\frac{1}{2}$ идеалног дела парцеле .. КО ..., њива пете класе; да је тужилац ВВ власник катастарске парцеле .. КО ..., земљиште под зградом и њива пете класе, власник парцеле .. КО ... њива пете класе и сувласник са 66/238 дела парцеле .. КО ..., њива пете класе, које све непокретности су уписане у лист непокретности .. КО ..., што су тужени обавезани да признају и трпе упис права тужилаца у катастарску евиденцију. Тужени ЖЖ и ЗЗ обавезани су да тужиоцима солидарно накнаде трошкове првостепеног поступка у износу од 92.800,00 динара, а преко овог износа захтев тужилаца за накнаду трошкова парничног поступка је одбијен. Првостепена пресуда је укинута у делу којим је одлучено о евентуалном тужбеном захтеву. Тужени ЖЖ и ЗЗ обавезани су да тужиоцима солидарно накнаде трошкове другостепеног поступка у износу од 23.500,00 динара, а преко овог износа захтев за накнаду трошкова је одбијен.

Против другостепене пресуде, тужени ЖЖ и ЗЗ благовремено су изјавили ревизију због погрешне примене материјалног права.

Врховни касациони суд је испитао побијану пресуду у преиначујућем делу, у смислу члана 408. у вези члана 403. став 2. тачка 2. Закона о парничном поступку – ЗПП (Службени гласник РС“ 72/11,55/14) и утврдио да ревизија није основана.

У поступку није учињена битна повреда одредаба парничног поступка из члана 374. став 2. тачка 2. ЗПП на коју ревизијски суд пази по службеној дужности.

Према утврђеном чињеничном стању, тужени ГГ, који је био сувласник са $\frac{1}{3}$ идеалног дела основне парцеле .., закључио је као купац дана 06.09.1993. године Уговор о купопродаји сувласничког удела од $\frac{1}{3}$ идеалног дела те парцеле сада пок. ИИ. Тужени ГГ се на основу тог уговора није уписао у земљишне књиге за живота сада пок. ИИ као продавца, чији сувласнички удео је решењем о наслеђивању од 10.03.1999. године припао његовим наследницима, туженој у овој парници ДД са $\frac{4}{8}$ идеалних делова, овде туженима ЕЕ, ЂЂ и ЗЗ по $\frac{1}{8}$ идеалних делова и правној претходници туженог ЖЖ такође $\frac{1}{8}$ идеалног дела. На основу оставинског решења, наследници су се уписали као сувласници основне парцеле .., мада су од стране супруге оставиоца били упознати да је он за живота свој сувласнички удео продао туженом ГГ. Преостали део од $\frac{1}{3}$ наведене парцеле био је у власништву ЈЈ, који је дана 27.05.1995. године као продавац закључио купопродајни уговор са тужиоцем у овој парници ББ, и правним претходницима тужилаца АА и ВВ као купцима, а предмет купопродаје је био реални део парцеле .., који је продавац поделио на плацеве и тако их продао и предао у посед тужиоцу ББ и правним претходницима осталих тужилаца. Овим купопродајним уговором, који је оверен код суда, наведено је да није могућа парцелација основне парцеле, па ће се купци уписати као сувласници на старој парцели .., у уделима сразмерним површини реалног дела који је свако од њих купио. Тужиоцу АА је његов правни претходник продао свој реални део парцеле са започетим објектом уговором од

29.04.1996. године, овереним код суда. Тужиоцу ВВ је његов правни претходник свој реални део парцеле продао уговором од 21.07.2006. године, са започетим објектом породичне стамбене зграде, уговором овереним у суду. У време закључења ових купопродајних уговора такође није била могућа парцелација основне парцеле .., па су се тужиоци уписали као сувласници наведене основне парцеле. Током 2012. године, уз сагласност свих уписаних сувласника, извршена је парцелација основне парцеле .. према фактичком стању поседа, тако што је формирана парцела .., на којој је тужени ГГ сазидао кућу, затим парцела .., на којој је тужилац ВВ саградио породичну стамбену зграду и парцела .., која је такође у његовом поседу као саставни део његовог плаца. Формирана је парцела .., од реалних делова плацева ВВ и ГГ, а коју они користе као приступни пут њихових парцела. Формирана је парцела .., на којој је тужилац АА сазидао кућу, парцела .. на којој је тужилац ББ сазидао породичну стамбену зграду и помоћни објекат и парцела .., од делова плацева тужилаца АА и ББ, коју ови тужиоци користе као приступни пут својим парцелама. У листу непокретности .. КО ... на свим наведеним парцелама парничне странке су уписане као сувласници на земљишту и супоседници на објектима.

Код овако утврђеног чињеничног стања, правилно је у побијаном делу другостепене пресуде примењено материјално право када је првостепена пресуда преиначена и утврђено право својине тужилаца на новоформираним парцелама које одговарају реалним деловима основне парцеле које су тужиоци купили и у чијем су поседу.

Правилан је закључак другостепеног суда да тужиоци и њихови правни претходници имају закониту и савесну државину реалних делова основне парцеле .., који одговарају површинама новоформираних парцела које су у њиховом поседу, па су стекли право својине одржајем протеком рока од 10 година, у складу са чланом 28. став 2. Закона о основама својинско правних односа. На савесност тужилаца није од утицаја то што су на основној и новоформираним парцелама као сувласници била уписана и друга лица, јер до 2012. године није била могућа парцелација основне парцеле на делове одговарајуће реалним деловима који су били у поседу тужилаца по основу закључених и оверених уговора о купопродаји. У поступку је утврђено да су ревиденти, као наследници сада пок. ИИ, од стране његове супруге били упознати са тим да је оставилац за живота продао свој сувласнички удео ГГ, уговором о купопродаји који је био оверен и у целисти извршен, па они као његови наследници нису могли наследити више права него што је оставилац имао у тренутку смрти.

С обзиром на наведено, неосновани су ревизијски наводи о несавесности купаца у односу на идеалне делове ревидената на спорним непокретностима, јер се ради о имовини којом је њихов правни претходник за живота располагао. Неоснован је и ревизијски навод у односу на недостатак пасивне легитимације, јер су ревиденти, као правни следбеници пок. ИИ, по основу оставинског решења уписани као сувласници на основној парцели .. .

Из наведених разлога, Врховни касациони суд је одлучио као у изреци, на основу члана 414. став 1. ЗПП.

**Председник већа - судија
Јасминка Станојевић, с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић